

מסורת הש"ס

א) לעיל כו.; ב) לעיל ד.; ג) ירוש' יומא פ"ב ה"א פ"ה ה"א; ד) לעיל טו. יומא מת. ירוש' שם פ"ה ה"א, ט) לעיל כו.; ו) יומא כו.] ת"כ ויקרא גרבה פרש' ד'ה"ב, ז) נדרות לז': וט"ז, ח) [למן ג.] ת"כ שם ה"א, ט) יומא לז., י) למן לד.; כ) ע' לעיל כו.; כד., ל) כלים פ"א ה"י, מ) פ"א ע"ב, נ) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]

שינויי נוסחאות

א) ששטרט כ"ל (ש"מ, צ"ט: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמל: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: מ"א, ו) יומא טו, ח) לקמן ע"ב, ט) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]
א) ששטרט כ"ל (ש"מ, צ"ט: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמל: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: מ"א, ח) יומא טו, ח) לקמן ע"ב, ט) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]
א) ששטרט כ"ל (ש"מ, צ"ט: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמל: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: מ"א, ח) יומא טו, ח) לקמן ע"ב, ט) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]
א) ששטרט כ"ל (ש"מ, צ"ט: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמל: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: מ"א, ח) יומא טו, ח) לקמן ע"ב, ט) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]
א) ששטרט כ"ל (ש"מ, צ"ט: ב) צ"ל והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (מגד"מ: ב) נכ"ל: נוסף וקרא אסמכתא בעמל: ד) צ"ל או להקטיר (ש"מ: מ"א, ח) יומא טו, ח) לקמן ע"ב, ט) ונע"ט טו' חולין כ: ד"ה שמה], פ) ויקרא ד, ד, ו) ונע"ט נש"י ד"ה לפני ה' וסמך, ללעז לפני ה' וסמך] לא וסמך את דיו ויקרא א]

ליקוטים

ששחיטתו כשרה בורים ובנשים ב', אכן באמת מילשתו מקומות במקרא עלה בדינו שבודאי היו מקפידין בשחיטתו והפשטתו שיהו נעשין ע"י כהנים או לויים. כי כחוב בחנוך הבית דחוקיותו רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשטין וגו' (פסחים: ב) וסמך: ב) כשנמ"י מוסף כ"ח כ"ח ודלא בבמה: בא] ה' וסמך (שסכ"ב: ב) ודא דקראמר, ונע"י (שסכ"ב: ב) לטמא שמיא התם דקדושה דחטאות הפגמיות המורה היא (פסחים: ב) כ"ל כפקדן כל הוסיף שקבלו דקן, ועי"ש דף כו ע"פ מ"ה סכא: בד' ע' מוס' דף כו ע"פ ד"ה הכ"ס (מג"ו: ב)

ליקוטים

והקריבו כהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונה. ממה חפוק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיטת כדדרש ר"ש כפ' הקומץ רכב (מנחות דף יט, ו) וי"ל דלי' לאו דשאל דהכא הוי ממשעתין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמיתא סומתא, ואף על גב דלעילרעך כפ"ק (דף יג, ו) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

כל הפסולין

וכולן. הפסולין: שקיצלו הדס. על מנת לאכול ולהקטיר ה' חוץ לזמנו או חוץ למקומו: אם יש דם הנפש. עוד צבהמה יחזור הכשר ויקבל ויזרוק הכשר שאין מחשבתן של אלו פוסלת בקבלה לפי שאין ראויין לה ואין מחשבה פוסלת אלא צמי שראוי לעבודה דכמיז המקריב אותו לא יחשב (ויקרא ז) צראוי להקרבה הכחוב מדבר: יחזיר לפשר. דלא מיפסיל צהכי וצפרק [ראשון] (דף יד: ט) שנין ה' לה למאן דאית ליה הולכה שלא כרגל שמה הולכה למר ה' כדאית ליה ולאדך כדאית ליה: נפנו. הפסול על גבי הכבש או שלא כנגד היסוד כו': יחזור הכשר ויקבל. אי צצירה לן ה' דפסול עושה שריים אשמעין האי תנא דשלא צמקומו לאו כמקומו דמי לפיך לא עשאן שריים ואי צצירה ליה דשלא צמקומו כמקומו דמי והויא לה זריקה גמורה בלדס פסול אשמעין דאין פסול עושה שריים ט: **גב'.** ה"ג ורמינאו ושחט שחיטה צור כשרה. מדללא כמיז ושחט הכהן: וגי מאין צאם. לומר שזריכה כהונה והלא לא נאמר זה כהן: **והקריבו כהנים.** ומדכמיז בקבלה כהונה וצמחיטה לא כמיז לימד על השחיטה ששברה צור: מה **סמיכה צטהורים.** כדמפרש לקמיה: **מדרבנן.** שמה יגעו צצשר: **מאי שאל סמיכה.** דכמיז לפני ה'. ושחט

דמי ורמיניהו ^[א] וסמך ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים **מדרבנן** ^[ב] **מ"ש סמיכה דכתיב לפני ה' שחיטה** נמי הכתיב לפני ה' אפשר דעביד סבין ארוכה ושחט סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמך קסבר ^[ט] **ביאה במקצת שמה ביאה רב חסדא** מתני איפכא וסמך ושחט מה **שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין** מאי שנא שחיטה דכתיב לפני ה'

דוחקין כל כך למחר והא דאמר צפרק אלו הן הנשרפין (פסהדרין דף פא: ב) כהן המשמש צטומאה אין אחיו הכהנים מציאין אותו לצ"ד אלא מוציאין אותו חוץ לעזרה ומפגעין את מוחו צגזריין לאו דווקא חוץ לעזרת נשים אלא אף חוץ לעזרת נשים וחזק למיל וכי ה"ג נמי הוי הויא דסוטה דקמיני שלא טטמא העזרה ה"ו והיו זקוקין להוציאה אף חוץ למיל להר הבית מה מפרש טעמא התם שמה צפרוס נדה וא"ת וכיון דטבול יום מותר צצאר ^[א] העזרה דפרשישית אמאי ציצטריך לו למלוצע צערצ דקחלות ^[ב] עשה ילך צצאר הלשכות ויכניס סם דיוו לצהוות וי"ל דלא אפשר משום דכמיז ^[ד] ויקרא יד] פתח אהל מועד והיינו צצער נקטור שהוא מכוחו כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צצזיד העזרה ^[דשחיטתן] צצפון ולא משכחת פתח מכוחו לצד הצפון כדמוכח צגמ' ^[ג] [למן ג.] למ"ד מרחק צפון דפרץ וליעצד פשפש ומשני הכל צכתז ולפירוש רבינו סם נמי דמפרש דנטמא צעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק צפון ושחיט ^[ד] צצקין ארוכה עשרים ושחים כמה ואין לחוש בכך [הא דקאמר] ^[א] דשחיטה כשירה צדיעצד ושמה יגעו צצשר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחיט טמא דרך גגין ועלויות דלא נמקדשו וצצקין ארוכה למ"ד ציאה צמקצת שמה ציאה שאין יכול להכניס סם ידו ומיהו הצינע צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דצעינן שחיטה על ירך כדאמר לעיל צפרק שני (דף כו, ב) אם לא נאמר צצעיד צצקין ארוכה מן העליה והגג עד הרגלה ולהאי פירושא לא תקשי ^[א] לו מינייה ממלווע צצכינסי דיוו לצהוות דרך גגין ועלויות ולא ציצטריך לדחות עשה דהיאך עולה לגגין ^[א] דרך הר הבית והחיל ^[א] : ר"ל והקריבו מקבלה ואילך **מצוית בהונה.** ואם תאמר חפוק ליה מהיקישא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה צזריס אף שחיטה צזריס כדדרש ר"ש צזריס הקומץ רבה (מנחות יט, ו) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכמיז תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה צכלל ואע"ג דלציצטריך לן לעיל ספ"ק (דף יג, ו) והקריבו בני אהרן הכהנים לגו"ש שמהא צכהן כשר וצכלל שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלאת כהונה: **מאי שנא סמיכה דבטהורים דכתיב לפני ה'.** פ"י צקונטרס דהיינו מדכמיז ושחט את צן הצקר לפני ה' וכיון דצעינן חיפק לסמיכה שחיטה אין סמיכה מצחוץ ושחיטה מצפנים ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרצ רצי יעקב דאורלינ"ש דצפ' ^[ד] (דף קט: ב) משמע דכמיז צסמיכה גופה לפני ה' דקאמר דאין סמיכה צצמה משום דכמיז לפני ה' ואי לא כתז צה לפני ה' אלא מקרא דשחיטה הא שחיטה גופה **שנה צצמה** והתם פירש צקונטרס דהיינו קרא דכמיז צפר כהן משחי ^[א] לפני ה' וסמך ^[ב] ומיהו לקמן צצשמעתין (דף ג.) משמע כפירוש הקוגות' דהכא דפרץ למאן דאמר חיפק לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה צטהורים אף שחיטה צטהורים ואי אמרת לאו דאורייתא צצטמאין נמי משכחת לה משמע צדהיא דלא דיעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דחיפק לסמיכה שחיטה וצריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' צתרא ומיהו יש ליישב ההיא דלקמן צצשמעתין משום ההיא ^[א] סוגיא כמאן דאמר ציאה צמקצת לאו שמה ציאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעיייל ידיה וסמך אצל אי אמרת חיפק לסמיכה שחיטה לא אפשר דמרחק ^[א] צפון מיהו וסמך ושחט דכמיז גצי עולה דטעונה צפון דריש צצזורת כהניס צצפרשת ויקרא מה סמיכה צטהורים אף שחיטה צטהורים וצהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכמיז יקריבו אותו ללעזוי לפני ה' וסמך ^[ב] מדכמיז ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ^[א] ולא כפי' הקונטרס דפרק צתרא דדריש לה מקרא **אחרינא דפר כהן משח מדע דמפר כהן משח** היכי מצי למליק שאר סמיכות לפני ה' ^[ב] שאני התם דקדושה חמורה היא טחאות הפנימיות:

כל הפסולין פרק שלישי ובהים

לב.

החמירו עליו לצאת כמו שמפרש רבינו סם משום דקשיא ליה דהתם אסר ליה לטבול יום ליכנס צעזרת נשים משום דסמוך למחנה ^[שכינה] ואמרינן נמי צגמ' ^[ג:] **שחידשו דברים** ואמרו טבול יום אל יכנס למחנה ליה פירוש לא צכל מחנה ליה דמפתח הר הבית עד שער ניקטור מחנה ליה דכתנא צמוקספתא ^[ז] וצסיפרי וצפרק צתרא דמכילתין (דף קטו: ב) וצכליס (פ"א מ"ח) משמע דשרי צכולהו חוץ מעזרת נשים ואפי' טבול יום דצין וצזות אלא צמחנה ליה כגון עזרת נשים דסמוך למחנה שכינה קאמר וצמסכת ^[ט] תמיד משמע דשרי צכל מחנה ליה גצי צית המוקד שזקני צית אצ ישינסי סס וקמיני כשצירע קרי לאחד מהן הולך וטובל וחוזר לאחיו הכהנים עד שהשערים נפתחין והולך לו ואין לך סמון למחנה שכינה יותר מצית המוקד שחיה צקודש וחציה צכול ^[ח] וצסוטה פרק היה נוטל (דף כ, ב) (הא

דקמיני והס אומריס הוציאוה שלא מטמא העזרה ופרץ עליה מהא דדרשינן דטמא מת מותר ליכנס צמחנה ליה ואפי' מת עצמא דככמיז ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו צמחיטו ואי דרבנן אסור מאי קושיא וממוך כך מחלק רבינו סם דלא גזור היכא דנטמא צעזרה ומורי מתרן דצעזרת נשים החמירו יותר משאר מקומות אע"פ שסמוכים ממש למחנה ליה ^[א] לפי שהוא מקום כניסה וציאה לכל אדם יותר שדרך סם נכנסין לעזרת ישראל דרך שער נקטור שהוא שער האיתון המשמש הכניסה והציאה ^[א] והא דפרץ צסוטה על מה שאמר הוציאוה משום דקמיני הוציאוה ^[א] תרי וימני דמשמע שהיו צנהלים להוציאה וממהדין מאלד ואי לאו דחיכא אסורא דאורייתא לא היו הכהנים מציאין אותו לצ"ד אלא לעזרת נשים וחזק למיל וכי ה"ג נמי הוי הויא דסוטה דקמיני שלא טטמא העזרה ה"ו והיו זקוקין להוציאה אף חוץ למיל להר הבית מה מפרש טעמא התם שמה הלשכות ויכניס סם דיוו לצהוות וי"ל דלא אפשר משום דכמיז ^[ד] ויקרא יד] פתח אהל מועד והיינו צצער נקטור שהוא מכוחו כנגדו ומיהו צקדשי קדשים לא אפשר ליה לטמא לשחוט צצזיד העזרה ^[דשחיטתן] צצפון ולא משכחת פתח מכוחו לצד הצפון כדמוכח צגמ' ^[ג] [למן ג.] למ"ד מרחק צפון דפרץ וליעצד פשפש ומשני הכל צכתז ולפירוש רבינו סם נמי דמפרש דנטמא צעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק צפון ושחיט ^[ד] צצקין ארוכה עשרים ושחים כמה ואין לחוש בכך [הא דקאמר] ^[א] דשחיטה כשירה צדיעצד ושמה יגעו צצשר נקט משום קדשים קלים וה"ר אפרים היה מפרש דמשכחת לה דשחיט טמא דרך גגין ועלויות דלא נמקדשו וצצקין ארוכה למ"ד ציאה צמקצת שמה ציאה שאין יכול להכניס סם ידו ומיהו הצינע צקדשים קלים שיכול לתלות הצהמה ולשחטה אצל צקדשי קדשים לא אפשר דצעינן שחיטה על ירך כדאמר לעיל צפרק שני (דף כו, ב) אם לא נאמר צצעיד צצקין ארוכה מן העליה והגג עד הרגלה ולהאי פירושא לא תקשי ^[א] לו מינייה ממלווע צצכינסי דיוו לצהוות דרך גגין ועלויות ולא ציצטריך לדחות עשה דהיאך עולה לגגין ^[א] דרך הר הבית והחיל ^[א] : ר"ל והקריבו מקבלה ואילך **מצוית בהונה.** ואם תאמר חפוק ליה מהיקישא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה צזריס אף שחיטה צזריס כדדרש ר"ש צזריס הקומץ רבה (מנחות יט, ו) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכמיז תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה צכלל ואע"ג דלציצטריך לן לעיל ספ"ק (דף יג, ו) והקריבו בני אהרן הכהנים לגו"ש שמהא צכהן כשר וצכלל שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלאת כהונה: **מאי שנא סמיכה דבטהורים דכתיב לפני ה'.** פ"י צקונטרס דהיינו מדכמיז ושחט את צן הצקר לפני ה' וכיון דצעינן חיפק לסמיכה שחיטה אין סמיכה מצחוץ ושחיטה מצפנים ואין טמא נכנס לעזרה והקשה הרצ רצי יעקב דאורלינ"ש דצפ' ^[ד] (דף קט: ב) משמע דכמיז צסמיכה גופה לפני ה' דקאמר דאין סמיכה צצמה משום דכמיז לפני ה' ואי לא כתז צה לפני ה' אלא מקרא דשחיטה הא שחיטה גופה **שנה צצמה** והתם פירש צקונטרס דהיינו קרא דכמיז צפר כהן משחי ^[א] לפני ה' וסמך ^[ב] ומיהו לקמן צצשמעתין (דף ג.) משמע כפירוש הקוגות' דהכא דפרץ למאן דאמר חיפק לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא מדמתיא וסמך ושחט מה סמיכה צטהורים אף שחיטה צטהורים ואי אמרת לאו דאורייתא צצטמאין נמי משכחת לה משמע צדהיא דלא דיעינן סמיכה לפני ה' אלא משום דחיפק לסמיכה שחיטה וצריך לדחוק ההוא דלקמן דפ' צתרא ומיהו יש ליישב ההיא דלקמן צצשמעתין משום ההיא ^[א] סוגיא כמאן דאמר ציאה צמקצת לאו שמה ציאה דאי משום לפני ה' אפשר דמעיייל ידיה וסמך אצל אי אמרת חיפק לסמיכה שחיטה לא אפשר דמרחק ^[א] צפון מיהו וסמך ושחט דכמיז גצי עולה דטעונה צפון דריש צצזורת כהניס צצפרשת ויקרא מה סמיכה צטהורים אף שחיטה צטהורים וצהדיא דריש התם מקרא דלעיל דכמיז יקריבו אותו ללעזוי לפני ה' וסמך ^[ב] מדכמיז ממש וסמך אצל לפני ה' דריש לפני ה' ^[א] ולא כפי' הקונטרס דפרק צתרא דדריש לה מקרא **אחרינא דפר כהן משח מדע דמפר כהן משח** היכי מצי למליק שאר סמיכות לפני ה' ^[ב] שאני התם דקדושה חמורה היא טחאות הפנימיות:

עבד (נע"ט ד: ב) האסור כשר. האיל ומקבל ככלי: (נע"ט ט: ב) חנו. למען דמו: על גבי הכבש. שאני מקום מתן דמים, או צמזח שלא כנגד היסוד. וליפנין לקמן עינאה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהוא יסוד המזבח למטה ממען דמה, למעוטי קור מוצתות דמויות דלא הוה לו יסוד כדאמרין צצאחיו מקומן: למטה. ממוט ויקרא (נע"ט כ: ב) וכי מציין באחיה. ליטמא דמגניי הוא, וכי מאין צצמא לומר פסולה, וימחשק להציח מקרא להשערה:

מכילל שנאמר בו. וממוך אותו כלא יציא כיה לא לפסול: ח"ל ושחט ומקבלה סתן בקבלה ונשחטת לא כמיז, מכילל דשחט אצעליס קאי, וסמך ידו ושחט, לימד על השחיטה ששברה צור (יומא כו, ב) וה"ה לשאר פסולין (מג"ו: ב) והקריבו מקבלה ואילך מצות בהונה. דאמר מר צמכת מוגיה (יא, ו) והקריבו ו צלל הקבלה לימד על הקבלה שטעונה כהונה (פסחים כד: ב):

עין משפט ונר מצוה

ג א מיי פרק י"ד מהלכות פסחים הלכה ב ופרק ג שם הלכה י:
ד ב מיי פ"א מהלכות פסחים הלכה ב:
ה ג ד מיי פ"א מהל' פסחים הלכ"ו ופיר"א שם הלכה ב:
ו ה מיי שם פ"א הלכה כה:
ז ו מיי פ"ב שם הלכה י:
ז מיי פ"ע מהלכות ציאת מקדש הלכה ו ופרק ה מהלכות מעשה"ק הלכה א:
ח ה מיי פ"א מהלכות פסחים הלכה א:
ט י מיי פרק ג מהלכות מעשה"ק הלכה יא:

תורה אור השלם

1. וסמך ידו על ראש העלצה ונרצח לו לכפר עליו: וישחט את בן הבקר לפני ויקריב ויקריבו בני אהרן הכהנים את הדם ויזרוקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א, ו-ה
2. ואחיה ובניך אתך תשמרו את בנותכם לכל דבר המזבח ולמציבת לפריה וצברתם עבדת מלכה אתן את בנותכם ויתן הקרב יקות:
בבבבב יח, ז

מוסף רש"י

אם יש דם הנפש. עור צואר צבת: יחזור הכשר ויקבל. מן הדם יתן שלא צמחשצו וכשר, דמחשצו דשחיט עלה קמא לא מיפסל, דמיון דלמינן דלמינן לעצורה אין מחשצו מחשבה (נע"ט כ: ב) יחזיר לכשר. שמתו לו, ואשעינן צה מרחק, חלל דלא מיפסל צמחי דלפסקיה פסול, ואשעינן דהולכל וז שפשה הכשר שלא כרגל, ששחיט לפסול שהיה עומד לצד המזבח לא נעשית צהכר ולא שמה הולכה, דקמיני ויחזירנא למי שמתו לו, ואי הולכה שלא כרגל שמה הולכה אמאי ויחזירנא לאחור, יבא כשר ויטלנה מידו לצד המזבח וזה לא ישיטנה לו, אלא דמעשה אצטנא צעלמא עבד (נע"ט ד: ב) האסור כשר. האיל ומקבל ככלי: (נע"ט ט: ב) חנו. למען דמו: על גבי הכבש. שאני מקום מתן דמים, או צמזח שלא כנגד היסוד. וליפנין לקמן עינאה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהוא יסוד המזבח למטה ממען דמה, למעוטי קור מוצתות דמויות דלא הוה לו יסוד כדאמרין צצאחיו מקומן: למטה. ממוט ויקרא (נע"ט כ: ב) וכי מציין באחיה. ליטמא דמגניי הוא, וכי מאין צצמא לומר פסולה, וימחשק להציח מקרא להשערה:

שיטת מקובצת

אם יש דם הנפש בו. האי תנא אי כ"ל דפסול עושה שריים א"כ צריך לפשר דמוך למקומו לאו במקומו דמי ולכן יחזור הכשר ויקבל, ואי כ"ל כמקומו דמי (ואינו) צריך לפשר דפסול (ואינו) עושה שריים. ק"י פ"ה. ואבנ מורשיה לא דק, דמאן דאית לי לאו כמקומו דמי לא קאי אפסול כלל דמזנוח לעיל (דף קט)

ומיהו דלי' (כמ"ד) [למ"ד] כמקומו דמי ע"כ אפסול קאי, וא"ת א"כ מאי דיעבי לי לאו דלי' מ"י א וסא אית ליה לרי"ל לעיל (דף ט, ב) כמקומו דמי וא"כ תפסות מהא דפסול אינו עושה שריים, וי"ל דאיכא למימר משום דדוקא שנתח למעלה (ואן) למטה אכל סא לא מנח כהשכרו לא יחזור הכשר ויקבל, ומיהו קשה דל"כ תפסות דפסול עושה שריים מדקנטי פסול (שמןן שלא כהשכרין) משמע משום פסול לתור עושה שריים, לכן י"ל דכפי' לעיל צפרק קבלה לא דאי קאי אפסול היינו אטמא דכהא מיהא כ"ע מרזו דעושה שריים האילו ומלה צבזבי כדאיתא צמעליס ^[א] דף ה: :

והקריבו כהנים וגו' מקבלה ואילך מצות בהונה. ממה חפוק ליה מהיקשא דסמיכה לשחיטת כדדרש ר"ש כפ' הקומץ רכב (מנחות דף יט, ו) וי"ל דלי' לאו דשאל דהכא הוי ממשעתין שחיטה (דמיון) נמי ככלל כהונה מדמיתא סומתא, ואף על גב דלעילרעך כפ"ק (דף יג, ו) וקריבו בני אהרן הכהנים לג"ש

שמהא צכהן כשר וצכלל שרת מ"מ דריש מינייה שפיר מקבלה ואילך מלאת כהונה (פסחים: ב)